

Què vol dir poble sobirà si no s'accepta la sobirania de les persones?

Pel dret a decidir com volem educar els nostres fills

A Catalunya hi ha centenars de famílies que, d'una manera conscient i en coherència amb la seva filosofia de vida, han decidit ocupar-se de la formació escolar dels fills en primera persona. El Homeschooling és una pràctica que ja té una certa tradició al nostre país, com en tants altres països d'Europa i del món on està perfectament permès, regulat i, a vegades, fins i tot recompensat.

El nombre de famílies que a Catalunya es fan aquest plantejament i es sumen a aquesta opció educativa va creixent dia a dia. I el nombre de famílies que per aquest motiu estan essent perseguides i obligades a escolaritzar tot traint els seus principis, per desgràcia, també.

Ja és ben curiós -per no dir greument incongruent- que en un moment com el que representa que estem vivint a Catalunya, el mateix govern que reivindica un just dret a decidir i que camina cap a la sobirania d'un poble, negui la sobirania i el dret a decidir en aspectes tan fonamentals de la vida als individus d'aquest poble.

És de debò que se sent la dignitat d'un país, la sobirania d'una comunitat? I no es té cap mena de sensibilitat vers la sobirania i la dignitat de famílies tan responsables que estan disposades a fer girar tota la seva vida al voltant de l'educació dels seus fills?!

Sí, l'Administració Pública ha d'assegurar el dret de l'infant a l'educació i té l'obligació de vetllar-ne la qualitat; doncs que ens ajudi enlloc de posar-nos pals a les rodes. Perquè el que està clar és que el Homeschooling no és un caprici ni un delicte, és pura coherència amb unes conviccions molt profundes i fermes. I els que hem escollit aquesta opció abans canviaríem de país que de parer.

Se sap que tots els canvis històrics i legislatius vénen després d'un canvi social i a vegades després de moltes persecucions, víctimes i sacrificis. Els que un dia són delinqüents perseguits després són homenatjats i reconeguts. En aquest cas estem parlant d'infants. No volem pòstums reconeixements. Volem estalviar als nostres fills haver de "lluitar" o de "resistir en la clandestinitat" per uns drets que és evident que tard o d'hora s'hauran de reconèixer.